

Driehoek Noordzee Challenge

Na maanden werken door Henry aan een refit van de Firefly is het schip klaar om weer de zee op te gaan. Na de laatste boodschappen te hebben gedaan brengt Bart Johan naar Hellevoetsluis op woensdagavond 12 juni waar Henry al aan boord is. We zijn er klaar voor alleen het weer nog niet. Het waait hard windkracht 8 dus de schipper besluit om een dag te verwaaien. De rollen aan boord zijn: Henry de schipper verantwoordelijk voor het schip en Johan voor het huishouden. We doen op donderdag nog wat kleine klussen en schommelen zo toch al wat in. Vrijdag is het weer aanzienlijk beter en staan we vroeg op. Bij Stellendam gaan we door de sluis en op weg naar Den Helder waar zaterdag de start is. Voor Henry voor de 5e keer en voor Johan de derde keer. Het wordt een heerlijke zeiltocht langs de Nederlandse kust met een lekker windje en de zon er bij. Als we 's avonds aankomen liggen de meeste boten er al. Er zijn 20 deelnemers waarvan 8 duo en 12 toer deelnemers. We leggen aan bij de 'Leef je droom'. We zijn nog niet afgemeerd of er stappen 2 douaniers aan boord. Ze roepen al meteen de toorn af bij Hen want ze lopen dwars door de kuip van de boot naast ons terwijl de gedragscode is om altijd over het voordek te gaan om zo de privacy te respecteren. Nadat ze beoordeeld hebben dat we geen drugsboot zijn en geen rode (belastingvrije) diesel aan boord hebben vertrekken Kokkie en Peppie weer.

De schipper Olaf van de 'Leef je droom' organiseert zeilreizen voor kinderen met chronische gebreken waar hij zelf ook aan lijdt. Een mooi initiatief. Enige tijd geleden heeft Johan een reportage hierover gezien en binnenkort zit hij ook in Klasgenoten.

Op zaterdag is het om 10.00u palaver waar de Commissie het programma nog toelicht en een praatje van een meteoroloog van de Marine die de weerkaarten voor de komende dagen toelicht.

Het waait inmiddels weer hard en de Commissie besluit om niet uit te varen. Dan nog maar even Den Helder in.

Op zondag is het weer verbeterd en kunnen we van start. Wij gaan als laatste om 14.30u. Vanaf Den Helder het Molengat op richting de Noordzee. Het 'Rondje Texel' met catamarans wordt gevaren en dat levert om het schip een mooi spektakel op. We zijn onderweg naar Lerwick. Vanaf nu drie nachten en vierdagen op zee waar we naar uit gezien hebben. Weer het 24 uren ritme waarbij we 's nachts om de beurt 2 uur wacht lopen. Het is weer genieten.

Zondagnacht valt de wind weg en wordt de motor gestart. We zullen tot aan Lerwick zo'n 50 uur op de motor varen. Voor een zeilschip te veel en dat brengt bij andere deelnemers ook de angst of ze wel voldoende brandstof hebben maar dat is voor de Firefly geen probleem. Op tijd steekt de wind toch op en met windkracht 4 tot 5 op zijn tijd gaan we lekker. We wennen snel aan het ritme en beseffen ons dat het wel een voorrecht is dit te kunnen doen. We hebben geen problemen gehad met zeeziekte en aan lekker eten geen gebrek.

Elke dag is er om 12.00u en 24.00n marifooncontact. Op maandag blijkt een schip problemen te hebben, waarschijnlijk iets in de schroef. Een andere deelnemer schiet te hulp en neemt het schip op sleep terug naar Den Helder.

De tocht loopt voor ons voorspoedig. Je merkt al snel dat je noordwaarts gaat en het wordt niet echt donker meer. Er is veel te zien onderweg. In het begin nog veel scheepvaart om vervolgens de vele platforms te passeren bij de olievelden.

De luchten zijn prachtig met mooie zonsondergangen, de enorme zee die soms zo rustig kan zijn maar bij wind de golven tot meters opzweept wat soms wat bedreigend overkomt maar snel weer went.

Na een paar dagen steekt plotseling een zeehond, ver van huis zijn kop boven water en kijkt ons nieuwsgierig aan. De dagen erna krijgen we tot twee keer toe een dolfijnenshow en zien we de vin van een bruinvis. Aan vogels geen gebrek. Naast de meeuwen de prachtige Jan van Genten, Alken en Papagaaiduikers.

Op woensdagochtend vroeg zien we in de verte de vuurtoren van de Orkney eilanden. Weer land in zicht. Na een forse wind op dinsdag gevolgd `s nachts door geen wind steekt er een heerlijk briesje op. Hen besluit de halfwinder te hijzen en zo zeilen we heerlijk naar de Shetland eilanden waar we in het begin van de avond in Lerwick aankomen na zo'n 480 zeemijlen. Een fantastische ervaring rijker. Er was een boot binnen en gedurende de nacht volgden de anderen.

Donderdag het schip schoonmaken en nog wat proviand kopen. `s Middags huren we een auto en bezoeken Sumburg Head dat het zuidelijkste punt is van het eiland en op de rotsen een gigantische broedplaats is voor vele vogelsoorten maar vooral voor papagaaiduikers. Een prachtig vogeltje die met duizenden daar in juni broeden om vervolgens weer op zee te vertoeven. We zien dat het broedseizoen ten einde loopt al zitten er nog veel vogels maar een vorige keer hebben we het voller gezien. De rit over het eiland is prachtig. Wel groen geen bomen en desolaat.

Terug in Lerwick zijn inmiddels tientallen boten gearriveerd die deelnemen aan de race Bergen-Lerwick en terug. Er is `s avonds nog een borrel in het plaatselijk museum maar we besluiten aan boord te blijven. Vandaag vrijdag is er geen vertrek omdat er te weinig wind is dus morgen op weg naar Farsund in Noorwegen.

Driehoek Noordzee 2e etappe

Lerwick - Farsund

Zaterdag vertrek uit Lerwick. Om 12.00u lagen we onder zeil en eenmaal buiten was er een flinke wind kracht 5/6. Omdat we hoog aan de wind moeten zeilen is dit niet comfortabel maar de Firefly bewijst zijn klasse bij dit weer. Rond middernacht neemt de wind af en moet de motor gestart worden. Dat wordt wel het verhaal van deze editie van de Driehoek. We moeten veel blijven motoren en gelet op de deining niet aantrekkelijk maar zo is het op zee je moet het nemen zoals het is. De dolfinen laten zich nog een keer zien als Hen wacht heeft. Het blijft een ervaring dat het geen nacht wordt.

Aan het eind van de eerste nacht constateert Henry dat de motor onregelmatig loopt en na even denken is de conclusie dat de motorfilter verstopt moet zijn. Later op de dag als de deining wat afneemt wordt de filter vervangen wat de oplossing ook is.

Niet lang na de constatering van de motor begint de elektrische installatie een alarm te geven. Bij de boegschroef ontstaat sluiting en in no time valt de hele installatie uit. Henry analyseert wat er gebeurd kan zijn en flikt het om met het omleggen en vervangen van draden de installatie weer ingeschakeld te krijgen. Al met al zijn we zo al uren aan het klussen maar met een mooi resultaat. Want als het niet gelukt was zouden we met de hand moeten sturen en daar moesten we niet aan denken.

De voorspelling was dat er na de komende nacht noordenwind zou gaan waaien maar dat gebeurde niet. Het is prachtig weer en we vernamen dat we in een windwak terecht waren gekomen wat gewoon motoren betekent. Dat leverde het volgende probleem op. Met nog zo'n 4 uur te varen naar Farsund in Noorwegen werd de dagtank met dieselolie niet meer bijgevuld. Omdat we bij Farsund een fjord moeten binnenlopen met veel rotsen kunnen we ons niet veroorloven stil te vallen dus stoppen de motor en zeilen de laatste mijlen zo goed als mogelijk wat ook lukt. Het fjord naar binnen gaan is ook nog even spannend door

gebrek aan de juiste kaart maar gaat uiteindelijk toch goed. Het is maandagavond half negen als we na zo'n 300 mijl afmeren en zijn er drie boten binnen. Farsund is een prachtige plaatsje met een prachtige omgeving met alle eilandjes.

Dus tijd voor een biertje. Ook al moest er geklust worden was het weer een prachtige tocht waar het genieten was. Te veel motoren maar af en toe toch lekker gezeild. We hebben het samen erg gezellig en genieten van de enorme massa water waar we op zitten en het weer ook prachtig op de wind na. En ook het 24 uur ritme op zee is aantrekkelijk.

Dinsdag uitgeslapen en na ons gebruikelijke bacon/eggs-ontbijt is het tijd om de schade van de afgelopen dagen verder op te nemen. Er is contact met Nederland maar het probleem met de elektrische installatie van de boegschroef is nog niet opgelost. Wel is duidelijk geworden dat een luchtrooster het probleem veroorzaakt. Deze sluit niet goed af en gaf de wateroverlast.

Bij een werf wordt een oliefilter gekocht en aan boord nog 2 filters vervangen.

Ook de gebruikelijke schoonmaak binnen in het schip doet Johan.

Aan het eind van middag is er een steigerborrel, erg gezellig. Hierna wordt er 's avonds gezamenlijk gegeten. Bij het afrekenen blijkt maar weer eens dat de Noren een hekel hebben aan alcohol. 10 euro voor een glas wijn blijft gortig.

Nu weer opmaken voor vertrek morgen. We moeten dieselolie tanken maar kunnen de brug niet onder door. Er wordt morgen contact gezocht met een supplier dus dit probleem zal wel geklaard worden. De weerberichten zijn minder. Er wordt windkracht 6/7 voorspeld en dat wordt hard werken. Het is niets of alles deze reis. De verwachting is zaterdag/zondag weer in Nederland terug te zijn. Maar eerst nog genieten van de komende 3e etappe.

Driehoek Noordzee 3e etappe

Farsund-Den Helder-Hellevoetsluis

Als we woensdagmorgen opstaan is het weer rustig maar Johan besluit toch alvast voor de avond te koken wat later op de dag een goede beslissing blijkt te zijn.

Om 10.00u palaver met de laatste weerberichten die nog steeds als gisteren zijn. Het ene na het andere schip vertrekt en als wij zover zijn rond het middaguur varen we eerst naar een steiger aan de andere kant van Farsund waar we op loopafstand dieselolie kunnen kopen. We doen dit in jerrycans van 25 liter en na 150 liter vinden we het oké. Het is dan een uur 's middags als we op het grote zeil met een rif in alle rust weg zeilen door het fjord. Zonnig en prachtige omgeving. Jammer dat we al weer moeten gaan. Maar het blijkt stilte voor de storm. Nog maar net Farsund achter ons latend, blijkt het weer buiten op zee onstuimiger. Johan nog in korte broek kleedt zich snel om en Henry roept direct om zeilpakken aan te doen, de reddingsvesten om te doen en de lifelines klaar te leggen. En dat is niet voor niets. Al snel zitten we op een woeste zee en trekt Henry het 2e rif. Dit blijkt niet voldoende dus lijnt hij zich aan en gaat naar voren voor het 3e rif. Dit levert een hachelijke situatie op. Halverwege rolt een enorme golf over het dek en Johan ziet hem even niet meer. Maar gelukkig heeft Hen zich staande gehouden. Zeiknat doet hij de job.

Inmiddels is het windkracht 7 met een ruwe zee. Maar de wind blijft doorzetten en Henry besluit weer terug te gaan op dek om het grootzeil neer te halen. Dit lukt snel maar is niet ongevaarlijk omdat het zeil vast gezet moet worden aan de giek. Achteraf wel de perfecte timing want snel hierna is het storm met windkracht 8 en een zee met golven van zeker 4 meter hoogte. Met een stukje genua zoekt de schipper de balans tussen de wind, het water en de boot. En als dat eenmaal gerealiseerd is genieten wij van al deze krachten al is het niet echt comfortabel. Johan maakt toch gewoon koffie en 's avonds genieten we van de vanmorgen bereide maaltijd.

Wij blijven onze verbazing uitwisselen over de weersvoorspellingen. Al de hele reis zitten de meteorologen er naast. De voorspelling van vanochtend zat er weer naast. In plaats van Noord/Noordwest is het Westenwind en de kracht 8 Beaufort in plaats van 7.

En het is bekend dat met name de golfhoogte op de Noordzee bij het Skagerak tot de hoogst behoren omdat de zee daar erg diep is en daar genieten we van. De golven spoelen over het dek maar de Firefly geeft geen krimp. Wel ziet Henry bij inspectie dat er toch weer water staat in de boot. Dus de roosterafdichting die dag ervoor was niet de oplossing. Het water kan weg gepompt worden maar het is vervelend dat het er is al zullen we niet zo maar verzuipen.

De nacht komen we redelijk door en slapen zelfs nog wat ondanks de ruwe zee. Hen ziet tijdens zijn wacht een toplicht van een andere zeilboot waardoor hij koers moet verleggen zonder de boot gezien te hebben. Zo hoog zijn de golven.

We hadden de hoop dat het bij het ochtendgloren wat beter zou zijn maar dat was tevergeefs. De windkracht bleef 6/7 en op zijn tijd een fikse regenbui. Maar ons humeur was prima. Johan maakte trouw het bacon/eggs-ontbijt met koffie en Hen werkte het logboek bij en was niet ontevreden over de koers die we voeren. Later op de dag krijgen we een andere deelnemer in zicht de "De grote Pier" die ook flink te keer gaat en die we snel inlopen en voorbij gaan.

Aan het einde van de dag neemt de wind af naar 5/6 en daar zijn we tevreden mee. Henry moet tijdens zijn eerste wacht weer flink aan de bak om met name vissersboten te ontwijken. Het blijft fascinerend zo'n grote zee en dan op aanvaringskoers terecht te komen.

Als we vrijdagochtend ontbijten komt de vraag aan de orde Den Helder aan te doen of ver op de Noordzee te blijven en hoogte te winnen en direct door te zeilen naar Hellevoetsluis de thuishaven van de Firefly. Besloten wordt om op zee de hoogte te houden. Het is inmiddels prachtig zeilweer en de schipper schat in dat we zaterdagmorgen bij het krieken van de dag in de buurt van de thuishaven kunnen zijn. Maar dat maakt ons weinig uit, want met zeilen weet je het nooit en je bent er als je er bent.

En dat bleek maar weer. Na een heerlijke zeildag was het inmiddels donker en lagen we voor Scheveningen. Het weer is aan het veranderen en de windkracht is aan het toenemen en soms vallen er buien die elk zicht ontnemen. Het venijn zit in de staart. We moeten de Nieuwe Waterweg passeren. Hen krijgt toestemming en al snel wordt er voor en achter ons zeeschepen door de walloods genavigeerd dat spannende momenten oplevert. Op enkele tientallen meters passeren ze maar het gaat goed en is wel stoer. Lastig wordt het als de wind doorzet naar windkracht 6 en we het Slikgat in moeten naar Stellendam. Hen gaat zelf achter het roer en zeilt de Firefly zelf naar binnen. Hier laat de echte zeezeiler zich zien. Met grote snelheid tussen de lichtboeien door is geen sinecure maar hij flikt het tot groot ontzag van Johan.

Vlak voor de haven wordt het grootzeil gestreken dat altijd lastig is met veel wind en in het donker. Als we de haven inlopen klinken er sirenes. De weersituatie is door de havenautoriteiten dus schijnbaar als ernstig beoordeeld. Henry roept de sluiswachter op om de sluis geopend te krijgen dat al snel geaccordeerd wordt. De bullen worden gehangen en de touwen klaar gelegd. Bij het invaren van de half verlichte sluis ontstaat een surrealistisch beeld waarbij het schip door de wind krachtig naar binnen wordt gedreven. Het afmeren verloopt niet helemaal vlekkeloos maar de schade blijkt mee te vallen. De schipper besluit om niet door te gaan naar Hellevoetsluis dus meren we af in de binnenhaven. Het is inmiddels 4.00u in de morgen en we zijn doodmoe. Nog een biertje en daarna vallen we in coma tot dik in de middag.

Na ons verlaat ontbijt varen we het Haringvliet over naar Hellevoetsluis waar we rond half vijf aanleggen in rustig zonnig weer.

Johan snelt nog even het dorp in om whisky te kopen om de tocht in stijl af te sluiten.

Het schip wordt van binnen en buiten gecleaned waarna Johan het captains dinner bereid. Uit Noorwegen meegenomen gerookte zalm bereid in de oven met gebakken aardappeltjes en sla met een droge witte wijn. Heerlijk.

Dan de whisky. We kijken terug op 1230 prachtige gevaren zeemijlen waar weer alles in zat. Gelukkig het meeste gezeild maar ook windstilte. Een gladde zee en een ruwe zee. Een strijd met de natuurkrachten en echte zeilsport. Prachtige vogels, dolfijnen en bruinvissen. Eindeloze zee; desolate eilanden en prachtig fjord. Gezelligheid. Prachtige wolkenpartijen en zonsondergangen maar ook storm. Kortom weer een cadeautje, een pracht ervaring er bij.

Ook onze drijfveren om dit te doen komen aan bod.

Henry verlangt als kind al naar de zee en heeft deze na zo'n 60 à 70.000 mijlen gevonden. Gewoon op zee zijn is het. Je hebt je eigen huis en meert vaak op de mooiste plekken af.

Ook al lijkt het wel eens zelfkastijding als het zwaar weer is wat je er voor terug krijgt overtreft het vele malen.

Henry heeft nu al voor de 5e keer ingeschreven. Zo'n inschrijving haalt de vrijblijvendheid er af en maakt dat je onderweg gaat. Al was de eerste keer met een Kelt van 8.50m een echte uitdaging met nauwelijks navigatieapparatuur. Nu is het gewoon lekker op zee te zijn. Je bent niet meer bezig met hoe veel mijl nog, aankomen en het weer. Gewoon lekker genieten.

Wel jammer weer snel door te moeten want Farsund was een verrassing. Twee weken wel erg kort.

Johan houdt van het avontuur en niet gehinderd door enige zeilervaring stapt hij zonder angst aan boord en vertrouwt de schipper. Toch is hij wel van mening dat dit in de toekomst niet verstandig is. Want als er aan boord iets gebeurt, kan hij onvoldoende handelen. Hij is voornemens dan toch maar een zeilcursus te gaan volgen.

Zeer voldaan over de tocht en de mooie avond gaan we heerlijk onder zeil.

Zondag na het ontbijt wordt Johan door Francien opgehaald. Henry loopt nog wat zaken na waarna hij ook richting huis en Tanja vertrekt.

